

Per què el Mago Pop a «Sense ficció»?

«Pensava que seria un reportatge amb mirada una mica més enllà del panegíric, amb intenció de retratar una mica allò que ens venien»

El Mago Pop, al teatre Victòria | ACN

Publireportatge sobre el Mago Pop en prime time al Sense ficció de TV3. No m'ho podia creure. Pensava que seria un reportatge amb mirada una mica més enllà del panegíric, amb intenció de retratar una mica allò que ens venien a les sinopsis: el Paral·lel, la ciutat, la revifada després de la Covid... I no, tan sols petits apunts que feien riure: Sala i Martín dient que el Mago Pop és un gran reclam per als turistes que vénen a la ciutat i justificant-ho amb la seva proverbial obsessió per l'èxit, l'èxit i l'èxit com a certesa conclusiva de tot el que és bo en el món. No tinc res a dir sobre la qualitat dels espectacles d'Antonio Díaz, segur que n'hi ha per quedar-se clavats a la cadira, segur que està entre els millors mags del món, segur que el seu talent per la màgia i l'espectacle estan fora de tot dubte. Així ho asseguren alguns dels testimonis del reportatge i així m'ho han dit de viva veu persones amb boníssim criteri. Però no és aquesta la qüestió.

La qüestió, em sembla, és què pinta una glossa publicitària del Mago Pop al Sense ficció de TV3. Perquè exactament això és el reportatge, cantar les excel·lències del mag, dels seus espectacles i com de bé s'han sabut adaptar a les dificultats derivades de la pandèmia. Si voleu parlar de la seva faceta d'empresari, de com va comprar el Teatre Victòria, de com el Paral·lel pot fer rebrotar l'esplendor d'antany, doncs pot ser interessant, però per a fer això cal relat, calen testimonis, cal context, calen dades, calen imatges d'arxiu, etc.

No n'hi ha prou amb Ada Colau dient que iniciatives com la del mag són molt ben vingudes a

Barcelona i que la ciutat és un focus de cultura i etc etc. Barcelona, per cert, la ciutat que es deixa perdre un teatre tan mític, emblemàtic, històric i necessari com el Club Capitol de La Rambla. L'Ajuntament que ara, amb bon criteri, està adquirint locals comercials per a donar-los empremta social, per què no compra el Club Capitol i posa a concurs públic la seva gestió comercial? Què li costaria? Quatre o cinc milions d'euros? No seria una manera d'apostar per la cultura, pel patrimoni?

Tornant al *Sense ficció*, el reportatge està pagat pel Departament de Cultura de la Generalitat i compta amb els equips tècnics de TVC en la producció. Per quins set sous hem de pagar un reportatge panegíric del Mago Pop i que s'emeti en un programa suposadament caracteritzat per la bona praxi periodística, per la investigació, per la denúncia, per la visibilització de realitats ocultes, marginals, necessàries? No ho entenc.

Repeteixo perquè quedi clar: la qüestió no és si Antonio Díaz és un gran artista o no. Aposto pel sí, en tinc indicis molt clars, pinzellades que he vist i que parlen per si soles, em falta veure un espectacle seu en directe. Però, això justifica dedicar-li un publireportatge a *Sense ficció*, pagat amb diners públics, emès en prime time i sense cap altra intenció que la publicitat? Diria que no.